

Adem Gajtani

PENA IMA Pena ima magičnost tvojega nasmeha, draga
 MAGIČNOST Valovi imajo moč tvojega pogleda, dragi
 TVOJEGA Skrijva se v globine in spiva.
 NASMEHA Oljka uzre tvoje oči in dozori, draga
 Smokev doživlja tvoj poljub in otresa plod, dragi

Skrijva se v cvetje in spiva.
 Na nebu je ptica, tvoja duša, ljubljena
 V globini morja je riba, tvoje srce, ljubi
 Kako naj ju združiva in spiva v pesku.
 Tisti galeb nad peno je tvoja dojka, ljubljena
 Tisti čoln svetlobe je tvoj poljub, ljubi
 Skrijva se v srcu školjke in spiva

Opija me igra tvojega stasa na pesku, draga
 Opija me igra tvojih oči polnih sonca, dragi

Ni nama treba globine, ne cvetja, ne školjke.
 Nocoj umriva na krilih slavca . . .

Slavec prileti in odprhne
 Zdaj ti stopaš z obalo v jutro
 Jaz s svojo zvečer
 ne pozna se.

KO BOŠ ODGRNIL Ti ki boš odgrnil ta list
 TA LIST boš videl majhno oko
 oko ki gleda a ne vidi
 videl boš upanje manj
 videl boš mnogo prijateljev manj
 roso samote na uvelih cvetovih
 videl mokro kamenje reke nekdam silovite
 Čudno pomlad brez zelenja in cvetja
 s stebлом zadetim od strele, čudež poln sanj.

Ti ki boš odgrnil ta list
 boš čutil tudi odsotnost dekleta
 nasmeha in svatbenega jabolka

našel boš slepo pot
in jelena pesmi ki pada in vstaja ... v zelenju,
prepletale se bodo sanje poteptane v tvojem pomladnem snu.

Ti ki boš utrgal to rožo
boš čutil ustnice vroče ljubezni
ki plava v zraku a ne najde veje da bi se spustila
in iskal jo boš, ptico, s strtimi perutmi
Tebe ki boš odprl to pesem
pozdravljam z oživelo rožo
ki beži in reže meglo in oblake
z žarkom ki cvet svoj išče
svojo korenino

BALADA O REKI

Tvoj daljni izvir megla zakriva
in nikdar se v gnezdo ne vrneš
Tvoja usoda je večno odhajanje
Kam hitiš, kaj te v daljave zvablja?
Ne vidiš ptice kako spreminja obraz tvojemu bregu
ozelenjuje ga, s cvetjem ga zate nastilja
ozelenel tudi jaz bivam na tvojem bregu in prosim:

ustavi se v mojih dlaneh —
zgradil bom zate pristan
ladje z vsemi zastavami sveta
mlini in topoli s pticami
ustavi se in teči z mojimi prsti
Ozdravi mi oči
kapljaj v korenine sleherne rastline in cveta
žejo gasi
daj krvi slavca in rože ljubezni
Ustavi se o reka v mojih dlaneh, življenje
A ti bežiš k morju in nikogar ne ubogaš
kliče te oseka
bežiš da izgubiš lepoto, obliko, ime
in nič te ne zaustavi, čas
ne moji prsti polni mostov ljubezni in mlinov
ne moje oči z vrtovi in mestí.